

16442019

06-03-2019

Pretentii

Judecatoria SECTORUL 6 BUCURESTI

Instituția emitentă

Judecatoria SECTORUL 6 BUCURESTI

Număr hotărâre

16442019

Obiect dosar

pretentii

Data

06-03-2019

Materie juridică

Civil

Stadiu procesual

Fond

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLIROJDS6B2019001.xxxxxx

Dosar nr. XXXXXXXXXXXXX

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA SECTORUL 6 BUCUREȘTI

.....

DECIZIE Nr. 16442019

Ședința publică de la

Complet ul compus din

PREȘEDINTE

Pe rol judecarea cauzei Civil privind pe

reclamant _____

și pe pârât B ____ I ____ V _____, pârât B ____ I ____ V _____ -u _____ domiciliu, pârât B ____ I ____ V _____ cu domiciliul a ____, având ca obiect

pretenții (daune morale), obligația de a face

împotriva deciziei numărul

La apelul nominal făcut în ședința publică

lipsind

- pârât - B ____ I ____ V _____

- pârât - B ____ I ____ VERONI CA cu domiciliul a ____

- pârât - B ____ I ____ V _____ -u _____ domiciliu

- reclamant - _____

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează

INSTANȚA

Asupra cauzei de față deliberând asupra apelului recursului declarat împotriva ... constată următoarele

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Pronunțată în ședința publică de la

M.M. 17 Mai 2019 Cod ECLI ECLIROJDS6B2019001.xxxxxx

DOSAR NR. XXXXXXXXXXXXX

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA SECTORULUI VI BUCUREȘTI-SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1644

ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 6.03.2019

INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN

PREȘEDINTE A _____ C ____

GREFIER

M_____ C_____

Pe rol pronunțarea în cauza civilă având ca obiect pretenții privind pe reclamanta B___ F_____ SRL în contradictoriu cu pârâta B___ I___ V_____.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la termenul de judecată din data de 23.01.2019, fiind consemnată prin încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, pentru a da părților posibilitatea să formuleze concluzii scrise a amânat pronunțarea la data de 6.02.2019 și, ulterior, având nevoie de timp mai îndelungat pentru a delibera a amânat succesiv pronunțarea la data de 20.02.2019, 27.02.2019, respectiv 6.03.2019, când a hotărât următoarele

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 2 București, la data de 29.03.2018, sub nr. XXXXXXXXXXXXX, reclamanta S.C. B___ F_____ S.R.L. a chemat-o în judecată pe pârâta I___ V_____ B___ solicitând instanței să oblige pârâta la plata sumei de xxxxx de lei, cu titlu de daune morale, publicarea hotărârii în 4 cotidiene centrale pe cheltuiala pârâtei, obligarea pârâtei la ștergerea și retractarea Review-ului mincinos realizat printr-o postare publică pe pagina de Facebook a subscrisei prin care să recunoască și să își ceară scuze pentru afirmațiile făcute cu rea-credință, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că, la data de 19.12.2017, pârâta B___ I___ V_____ a efectuat o comandă de la reclamantă, constând în „brăduț împodobit în ghiveci”, optând pentru o împachetare cadou, cu plata în avans, online, livrarea urmând a se face pe numele unei alte persoane,

M____ B____. Reclamanta a susținut că a expediat comanda de îndată, aceasta fiind preluată de către Fan Courier la data de 19.12.2017, la ora 18.46, din București și ajungând în localitatea de destinație, respectiv Focșani, la data de 20.12.2017, ora 10.03.

În continuare, reclamanta a arătat că destinatarul coletului a refuzat primirea, așa cum rezultă din email-ul primit de la Fan Courier. Cu toate acestea, reclamanta a contactat societatea de curierat și a insistat ca în cel mai scurt timp posibil să încerce să livreze din nou coletul și a apelat la numărul de telefon menționat în datele de livrare și facturare, persoana contactată afirmând că nu știe nimic de niciun colet și că nu dorește să îl ridice, deși a fost plătit în avans.

Reclamanta a susținut că respectivul colet a fost livrat la data de 23.12.2017, după numeroase discuții telefonice în care pârâta i-a adresat diverse jigniri și afirmații calomnioase. De asemenea, a arătat că pârâta, înainte de a se efectua livrarea, a lăsat un review negativ de o stea pe pagina de Facebook a reclamantei, la data de 22.12.2017, prin acesta, precum și prin toate comentariile ce au urmat, pârâta adresând numeroase expresii jignitoare și afirmații calomnioase care aduc atingere dreptului subscrisei la imagine și prestigiu, în mod iremediabil.

În ceea ce privește identitatea dintre reclamantă și persoana care a scris respectivul review, reclamanta a arătat că aceasta are ID pe Facebook I____ V____ și adresa de e-mail xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx , aceeași adresă fiind utilizată și pentru înregistrarea pe site-ul reclamantei, respectiv [httpssecretgarden.ro](https://secretgarden.ro) , precum și pe Facebook.

Cu privire la prejudiciul ce i-a fost provocat, reclamanta a susținut că numeroși vizitatori și potențiali clienți au observat comentariile pârâtei, orice potențial nou client, ba chiar și dintre cei care au comandat deja, dar cu care nu s-a stabilit o relație de fidelitate, va fi influențat de acest review, având în vedere că, prin algoritmul Facebook, atunci când o persoană vizitează o pagină și nu s-a logat, îi vor apărea mai întâi review-urile negative, precum și faptul că, atunci când o persoană cercetează review-urile unei companii, pentru a afla experiențele celorlalți clienți, va apela mai întâi la opiniile negative, dorind să vadă de ce alte persoane au fost nemulțumite. De asemenea, reclamanta a apreciat că fapta pârâtei este cu atât mai gravă cu cât locul unde a a____ să adreseze afirmațiile defăimătoare nu este un profil care poate fi vizualizat doar de prieteni, ci este o pagină a unei companii ce realizează vânzări, în proporție de 90% online, această pagină putând fi vizitată de oricine, mai mult decât atât, persoanele care au dat like paginii și cele care au interacționat în vreun fel cu postările din cuprinsul său primesc notificări ori de câte ori apare vreo noutate, când o persoană mai acordă un review, moment la care revăd cele mai vizualizate review-uri, adică cele negative, acestea fiind cele care prezintă interes atunci când persoanele cercetează experiențele celorlalți clienți.

Reclamanta a susținut că libertatea de exprimare nu presupune un drept absolut, prin care să fie vătămăte celelalte drepturi protejate prin dispozițiile legale, orice discuții purtate pe diferite forumuri

care conțin expresii și comparații insultătoare, jignitoare la adresa unor societăți comerciale, cu scopul de ale defăima și a le compromite imaginea față de terți sunt incompatibile cu dispozițiile art. 3 CEDO.

Aceasta a menționat că pârâta și-a exercitat dreptul la liberă exprimare într-un mod contrar bunei credințe, exercitarea libertății de exprimare în mod public, în mediul online, fiind subordonată principiului acționării cu bună-credință astfel încât să se ofere publicului informații exacte și nu distorsionate, având în vedere că pârâta nu a avut indicii de natură să o îndrituiască pentru a aduce asemenea acuze întrucât numărul de urmăriri al coletului putea fi verificat cu ușurință pe site-ul companiei de livrare, datele fiind actualizate în timp real. Un alt criteriu important de luat în considerare pentru a se constata ingerința în viața privată a reclamantei, potrivit acesteia, constă în notorietatea de care aceasta beneficiază în societate, având o medie de 4.9 din 5 stele și 171 de recenzii cu punctaj maxim și doar 11 clienți care au considerat că prestația companiei nu atinge cote maxime, având în același timp un număr exorbitant mai mare de clienți care sunt satisfăcuți de calitatea serviciilor prestate și care nu au lăsat un review. De asemenea, reclamanta a arătat că libertatea de exprimare nu trebuie să afecteze reputația și drepturile altei persoane, excepție făcând cazurile în care persoana acționează cu bună-credință în scopul informării corecte și judicioase a publicului, pârâta neacționând în acest sens, urmărind doar satisfacerea unui interes personal, prin publicarea unor articole denigrante și calomnioase la adresa reclamantei.

Cu privire la reaua-credință a pârâtei, reclamanta a susținut că aceasta are obligația ca atunci când își exprimă opiniile în public, pagina de Facebook fiind asimilată unui spațiu public, să o facă cu bună-credință și să întreprindă demersuri pentru a preveni vătămarea drepturilor reclamantei, însă demersurile pârâtei au fost în sensul agravării și a producerii de alte prejudicii reclamantei, incitând clienții, în comentariile ce au urmat review-ului, să nu achiziționeze produsele de la reclamantă. În comentarii s-au implicat și alți clienții, unul dintre aceștia ștergându-și un review pozitiv pe care îl lăsase anterior și nu a mai efectuat nicio comandă la reclamantă, deși anterior plasase două comenzi de valori considerabile. De asemenea, reclamanta a susținut că pârâta a acționat în scopul răzbunării pentru refuzul administratorului reclamantei de a-i restitui banii, arătând că aceasta și-a îndeplinit obligația de a preda coletul, moment în care a fost liberată de obligație, pârâta fiind cea care nu și-a îndeplinit obligația corelativă de ridicare a coletului.

Reclamanta a menționat și faptul că termenii utilizați de către pârâtă în review și în comentariile publicate pentru descrierea serviciilor prestate de reclamantă sunt tendențioși și ofensatori, neputându-se reține ca încadrându-se în doza de exagerare a limbajului artistic, nefiind necesari pentru transmiterea mesajului, chiar critic al pârâtei, depășind astfel limitele admisibile ale unui comportament decent într-o societate democratică, **libertatea de exprimare neacoperind, în niciun caz, informația falsă și minciuna intenționată, astfel cum sunt afirmațiile despre reclamantă.**

În ceea ce privește dreptul la viață privată, reclamanta a susținut că, deși noțiunea de viață privată nu este definită cu precizie nici în Codul civil, nici în Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a cristalizat ideea potrivit căreia dreptul la viață privată are ca și componente dreptul la viață privată personală și socială și dreptul la un mediu

înconjurător sănătos, fiind inclusă în sfera dreptului la viață privată personală protejarea identității persoanei, dreptul la nume și protejarea reputației sale, acesta având un caracter orizontal, ceea ce înseamnă că protejează persoanele fizice sau juridice nu doar de ingerințele arbitrare ale autorităților publice, statele fiind responsabile și de încălcări venite din partea persoanelor private, putând adopta unele măsuri care vizează respectarea vieții private chiar și în ceea ce privește relațiile dintre indivizi, acest lucru fiind valabil și pentru protejarea dreptului la imagine împotriva abuzurilor din partea terților.

În ceea ce privește existența faptei ilicite, reclamanta a susținut că aceasta este dovedită prin informațiile cuprinse în review și comentariile adiacente, modul de redactare a acestora, pretensele indicații pe alocuri că firma de curierat nu și-a îndeplinit corect obligațiile cu toate că pârâta nu a adus nicio dovadă în acest sens. Reclamanta a menționat și că pârâta, în exercitarea dreptului său la liberă exprimare, a încălcat limitele acestui drept, prejudiciind reputația, dreptul la imagine și prestigiu profesional al reclamantei, aceasta din urmă fiind acuzată de săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, în condițiile în care, față de aceasta, nu există nici măcar începută urmărirea penală și fără a dovedi că intervenția sa a constituit o măsură necesară într-o societate democratică.

Cu privire la prejudiciu, reclamanta a arătat că fapta ilicită a pârâtei a produs consecințe foarte grave pentru reclamantă deoarece sunt afectate contractele de prestări servicii cu persoanele interesate să achiziționeze produse sau servicii de la reclamantă, fiind de notorietate faptul că cei care sunt interesați să cumpere de la un furnizor nou, cercetează mai întâi părerile celorlalți despre societate, în special review-urile negative, astfel orice potențial client nou acționând exclusiv pe baza încrederii și a reputației pe care reclamanta o are în mediul online, mai a ___ că aproximativ 90% dintre tranzacțiile pe care reclamanta le încheie realizându-se în mediul online. De asemenea, este afectată și legătura de fidelitate stabilită cu clienții mai vechi, care își pierd încrederea în reclamantă astfel încât nu vor mai comanda pe viitor. Prejudiciul constă prin crearea unei imagini defavorabile reclamantei, prin prezentarea unor fapte care nu corespund realității, prin prejudicierea reputației profesionale a reclamantei prin afirmațiile calomnioase și expresiile jignitoare adresate.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, reclamanta a arătat că aceasta rezultă din însăși săvârșirea faptei, prin vătămarea drepturilor nepatrimoniale ocrotite de normele constituționale și internaționale.

Sub aspectul vinovăției, reclamanta a arătat că dovedirea acesteia nu mai presupune o dovadă suplimentară în afara celor privind săvârșirea faptei ilicite de către pârâtă și a prejudiciului moral suferit, obligația generală de a nu aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale altor persoane fiind o obligație de rezultat, caz în care, atunci când se săvârșește o astfel de faptă, vinovăția existând, în lipsa unor cauze exoneratoare. De asemenea, reclamanta a apreciat că pârâta a acționat cu intenție directă, întrucât aceasta avea cunoștință de faptul că cele afirmate nu corespund adevărului, aceasta beneficiind de numărul de urmărire al coletului, putând verifica la orice moment că destinatarul a refuzat primirea coletului.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 14, art. 15, art. 72, art. 73, art. 252-257, art. 1349, art. 1357, art. 1667 Cod civil, art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, art. 3, art. 8, art. 10 din CEDO, art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 17 din Pactul Universal al drepturilor civile și politice.

Cererea de chemare în judecată a fost legal timbrată cu suma de 100 de lei, conform art. 7 din O.U.G. nr. 802013 privind taxele judiciare de timbru, pentru primul capăt de cerere, cu suma de 20 de lei, conform art. 27 din O.U.G. nr. 802013, pentru cel de-al doilea capăt de cerere și cu suma de 20 de lei, conform art. 27 din O.U.G. nr. 802013, pentru cel de-al treilea capăt de cerere, în acest sens fiind atașată chitanța _____ nr. xxxxx18.04.2018 (fila 180).

În dovedirea cererii, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, anexând în fotocopii certificate pentru conformitate cu originalul, carte de identitate, certificat constatator ONRC, extras de cont, factura _____ nr. xxxxxxx din data de 21.02.2018, nota de comandă nr. 3228, fotografii, extras comenzi din data de 19.12.2017, confirmare plată, factura nr. xxxxxx, nota de transport, status comandă, corespondență, nota de comandă nr. 3178, nota de comandă nr. 3084, statistică Facebook 01.12.2017 – 31.12.2017, 01.01.2018 – 31.01.2018, 12.02.2018 – 11.03.2018 și date relevante din exportul de date.

Pârâta a formulat întâmpinare la cererea de chemare în judecată formulată de către reclamantă, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată, arătând că, la data de 19.12.2017, ora 01.07, a plasat o comandă online pe site-ul reclamantei, comanda fiind plătită pe loc cu cardul, în urma plasării acestei comenzi fiindu-i creat un cont online în care putea urmări în timp real progresul comenzii, de la plasare și până la livrarea către destinatar. Verificând statusul comenzii, pârâta a observat că aceasta a fost mai întâi anulată de către reclamantă și, ulterior, a fost livrată la destinatar, la data de 19.12.2017. După ce a luat legătura cu destinatarul a constatat că, în realitate, produsul în cauză nu a fost livrat și a luat legătura cu reclamanta care i-a comunicat că informațiile plasate în contul de client al pârâtei sunt eronate și că pachetul nu a fost încă livrat. Deoarece comanda nu a fost livrată nici până în data de 22.12.2017, pârâta a contactat din nou telefonic reclamanta, arătându-i că destinatarul nu a fost niciodată contactat în vederea livrării, însă un reprezentant al reclamantei i s-a adresat pe un ton agresiv și i-a comunicat că livrarea este imposibilă întrucât produsul este unul perisabil. Pârâta a menționat că a încercat să ia legătura și cu firma de curierat, însă nu a reușit să o contacteze telefonic.

În continuare, pârâta a arătat că, în seara zilei de 22.12.2017, a lăsat un review onest pe pagina de Facebook a reclamantei, aceasta atestând într-un comentariu faptul că, în traiectoria pachetului, după preluarea de către curier este inclusă intrarea „refuz primire în data de 20.12.2017 ora 16.30”, această informație nefiind însă veridică, respectiva intrare neexistând.

Pârâta a menționat că, în urma review-ului, destinatarul a fost sunat pentru prima dată în data de 23.12.2017, pentru a-i fi anunțată livrarea, aceasta realizându-se efectiv la aceeași dată, la ora 11.35. Pârâta a susținut și că destinatarul a întrebat curierul dacă s-a mai încercat o livrare în trecut a respectivei comenzi, însă acesta a răspuns negativ. Pârâta a arătat că, în urma realizării livrării, reclamanta a șters comentariile amenințătoare pe care le lăsase la review-ul în cauză.

Pârâta a arătat că suma solicitată de către reclamantă cu titlu de daune morale nu se fundamentează pe niciun mijloc de probă și că postarea review-ului a fost făcută pentru a trage un semnal de alarmă asupra unei conduite neconforme în relațiile cu clienții. De asemenea, a apreciat că nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, acțiunea reclamantei tinzând spre o îmbogățire fără justă cauză.

În drept, pârâta a invocat dispozițiile art. 205-206 Cod procedură civilă

În dovedirea celor arătate, pârâta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, anexând, în fotocopii, corespondență, review și comentarii pe Facebook, factura _____ nr. xxxxxxx și factura _____ nr. xxxxxxx.

Reclamanta a formulat răspuns la întâmpinare prin care, cu titlu preliminar a invocat excepția lipsei dovezii calității de reprezentant cu motivarea că nu i-a fost comunicată și o copie a împuternicirii avocatului a ___ al pârâtei. Pe fondul cauzei, reclamanta a arătat că, inițial, comanda a fost anulată întrucât pârâta nu a putut fi contactată telefonic, aceasta fiind regula în ipoteza în care persoana care efectuează comanda nu este și cea care o va ridica, însă ulterior, pârâta a sunat și a confirmat comanda. De asemenea, reclamanta a arătat că susținerile pârâtei referitoare la faptul că firma de curierat a recunoscut că nu a mai încercat anterior să mai livreze comanda sunt doar simple afirmații, nedovedite din punct de vedere juridic.

În continuare, reclamanta a arătat că, având în vedere modalitatea în care pârâta a a ___ să se exprime pe Facebook, aceasta și-a exercitat dreptul la liberă exprimare cu încălcarea limitelor acestuia, contrar bunei-credințe și bunelor moravuri, printr-un abuz de drept.

Prin sentința civilă nr. 851313.09.2018 a Judecătoriei Sectorului 2 București a fost admisă excepția necompetenței teritoriale exclusive și a fost declinată competența de soluționare a cauzei Judecătoriei Sectorului 6 București, pentru considerentele inserate în cuprinsul acestei sentințe.

Instanța a încuviințat pentru ambele părți proba cu înscrisuri, ca fiind admisibilă, concludentă și utilă soluționării cauzei, în temeiul art. 258 și art. 255 Cod procedură civilă.

Analizând ansamblul materialului probator administrat în cauză, instanța reține următoarele

La data de 19.12.2017, pârâta B ____ I ____ -V ____ a plasat o comandă online pe site-ul aparținând reclamantei, www.secretgarden.ro, comanda fiind plătită cu cardul pe platforma EUPLATESC, numărul comenzii fiind NWEPNICPP, astfel cum rezultă din corespondență (fila 210). Ulterior, la data de 22.12.2017, pârâta a scris un review pe pagina de Facebook a reclamantei, având următorul conținut „Un serviciu absolut execrabil! Comanda plătită și niciodată livrată, iar serviciul clienți sub orice critică! Nu îmi vine să cred că astfel de instituții există, oare „furt” să fie cuvântul potrivit!...Rușine, chiar în prag de C_____...”, precum și o _____ alte comentarii, astfel cum reiese din printscreen-uri (filele 213-225). Potrivit statusului comenzii (filele 53-54), la data de 23.12.2017, coletul cu AWB xxxxxxxxxxxxxx, corespunzător comenzii efectuate de către pârâtă, a fost livrată la adresa de destinație. De asemenea, din corespondența purtată între reclamantă și societatea de curierat ce s-a ocupat de livrarea comenzii pârâtei (fila 57), reiese că livrarea nu s-a putut realiza la o dată anterioară, ca urmare a refuzului destinatarului de a primi coletul.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale, în temeiul art. 1349 și art. 1357 Cod civil, trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții existența faptei ilicite, producerea unui prejudiciu, existența unei legături de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și existența vinovăției autorului faptei ilicite.

În ceea ce privește existența faptei ilicite, aceasta constă în depășirea, de către pârâtă, a limitelor libertății de exprimare, prin postarea review-ului în cauză pe pagina de Facebook a reclamantei, precum și a comentariilor care i-au succedat, încălcând astfel dreptul reclamantei la respectarea reputației, componentă a dreptului la viață privată, în înțelesul art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Potrivit acestui principiu, dezvoltat pe care jurisprudențială de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale, nefiind admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora. **Astfel, reclamanta se bucură de dreptul la ocrotirea drepturilor sale nepatrimoniale, astfel cum rezultă din art. 257 raportat la art. 252 Cod civil, printre acestea numărându-se și dreptul la reputație, prevăzut de art. 72 Cod civil, conform căruia orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale, fiind interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75 Cod civil.** Potrivit acestui din urmă text de lege, *nu constituie o încălcare a dreptului la viață privată, la demnitate și la propria imagine atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte, exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu*

bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte neconstituind o încălcare a acestor drepturi.

*De cealaltă parte, potrivit art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, acest drept cuprinzând libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere, exercitarea acestei libertăți comportând îndatoriri și responsabilități și putând fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, **protecția reputației sau a drepturilor altora**, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. De asemenea, potrivit art. 70 Cod civil, orice persoană are dreptul la libera exprimare, exercitarea acestui drept putând fi restrânsă doar în cazurile și limitele prevăzute de art. 75 Cod civil.*

În analiza faptei ilicite, instanța urmează să pună în balanță dreptul la liberă exprimare al pârâtei și dreptul la reputație al reclamantei, astfel cum aceste drepturi au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și să analizeze dacă fapta reclamantei poate fi justificată de una dintre ipotezele prevăzute de art. 72 și 75 Cod civil, respectiv **existența consimțământului** reclamantei, atingerea dreptului la reputație al reclamantei să fie **permisă de lege sau de convențiile și pactele internaționale la care România este parte**, exercitarea dreptului la liberă exprimare **cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor** internaționale la care România este parte.

Astfel, libertatea de exprimare, deși constituie una dintre bazele esențiale ale unei societăți democratice, nu este un drept absolut, acesta comportând o _____ restrângeri necesare într-o societate democratică, inclusiv în ipoteza protecției reputației sau a drepturilor altora. Libertatea de exprimare este valabilă **nu numai pentru informațiile sau ideile strânse cu bunăvoință sau considerate drept inofensive sau indiferente, ci și pentru acelea care scandalizează, șochează sau neliniștesc, astfel cum a fost reținut în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în hotărârea din 14 octombrie 2008 în cauza P_____ împotriva României**, cererea nr. xxxxx, paragraful 38. **De asemenea, este necesar a se face distincția între fapte și judecăți de valoare, concretețea primelor putând fi dovedită, pe când, în cazul celor din urmă neputând fi demonstrată exactitatea acestora, pentru judecățile de valoare această cerință fiind irealizabilă și aducând atingere libertății de opinie în sine, element fundamental al dreptului asigurat de art. 10 (P_____ împotriva României, cererea nr. xxxxx01, parag. 41).** Analizând afirmațiile reclamantei din review-ul în cauză, instanța constată că acestea cuprind atât **afirmații factuale**, respectiv „comandă plătită și niciodată livrată”, „ oare „furt” să fie cuvântul potrivit!”, **cât și judecăți de valoare**, respectiv „un serviciu absolut execrabil”, „serviciul clienți sub orice critică”, „nu îmi vine să cred că astfel de instituții există”. De asemenea, comentariile ulterioare cuprind atât afirmații factuale, cum ar fi „nu își pot onora comenzile”, precum și judecăți de valoare, de exemplu „nu știe să se poarte cu clienții”, „comportamentul companiei dvs. față de clienți este execrabil”, „comportament de joasă speță și plin de amenințări”.

În ceea ce privește afirmațiile factuale, acestea se referă la faptul că pârâta a plătit în avans comanda și aceasta nu a fost niciodată livrată. Afirmațiile referitoare la plata în avans a comenzii sunt reale, aspect ce rezultă din detaliile comenzile (fila 211) și necontestat de către reclamantă. În ceea ce privește afirmația pârâtei referitoare la faptul că livrarea comenzii nu a fost realizată niciodată, aceasta nu are o bază reală, întrucât, deși până în momentul postării review-ului în cauză pe pagina de Facebook a reclamantei livrarea nu se realizase, astfel cum rezultă din statusul comenzii (filele 55-56), comanda pârâtei a fost livrată ulterior, la data de 23.12.2107. *De asemenea, prin utilizarea cuvântului „furt”, pârâta a lăsat să se înțeleagă că reclamanta ar fi săvârșit o faptă din sfera ilicitului penal, fără a avea vreo bază factuală pentru această afirmație. În ceea ce privește afirmația dintr-unul dintre comentariile de privire la imposibilitatea reclamantei de a-și onora comenzile, afirmație ce are un caracter general, nici aceasta nu este susținută de o bază factuală satisfăcătoare, împrejurarea că o anumită comandă nu a fost livrată până la o anumită dată, nefiind suficientă pentru a îndreptăți o asemenea concluzie.*

Cu privire la judecățile de valoare, faptul de a acuza anumite persoane implică obligația de a furniza o bază reală suficientă întrucât și acestea se pot dovedi excesive dacă sunt lipsite total de o bază reală (P _____ împotriva României, cererea nr. xxxxx01, parag. 42) , fiind în sarcina pârâtei să facă dovada existenței unor elemente care să justifice afirmațiile pe care le-a făcut. Întrucât pârâta nu a făcut proba corespunzătoare, neputând fi reținute simplele afirmații ale acesteia referitoare la tonul și cuvintele folosite de către reprezentantul reclamantei în cadrul unor conversații telefonice, mai mult, pârâtei fiindu-i aduse la cunoștință de către reclamantă care sunt motivele pentru care livrarea nu s-a putut realiza, astfel cum acestea i-au fost aduse la cunoștința reclamantei de către societatea ce s-a ocupat cu prestarea serviciului de livrare a comenzii pârâtei, în speță refuzul destinatarului de a primi coletul, astfel cum rezultă din corespondența celor două părți (fila 57), instanța apreciază că judecățile de valoare ale pârâtei au un caracter excesiv, nefiind susținute de o bază reală suficientă.

De asemenea, din analiza afirmațiilor pârâtei din review-ul postat de acesta, precum și din comentariile ulterioare, reiese că aceasta a acționat cu rea-credință, depășind astfel limitele dreptului său la liberă exprimare și încălcând dreptul reclamantei la bună reputație întrucât a făcut afirmații despre pârâtă de natură a-i afecta buna reputație, fără a avea dovezi în acest sens.

În plus, instanța are în vedere și faptul că pârâta a postat review-ul în cauză pe pagina de Facebook a reclamantei, acesta fiind un spațiu public, ceea ce creează premisa ca afirmațiile sale să fie cunoscute de publicul larg, aceasta fiind și intenția pârâtei, ca mesajul său cu privire la serviciile reclamantei să fie receptat de către alți clienți sau potențiali clienți ai reclamantei, rezultat ce a și fost atins, astfel cum rezultă din faptul că au fost postate comentariile la review-ul în cauză și de către alți utilizatori ai platformei de socializare.

În ceea ce privește existența unui consimțământ al reclamantei, din afirmațiile părților, precum și din întregul material probator administrat, rezultă inexistența unui astfel de consimțământ, astfel încât nu poate fi reținută incidența acestei ipoteze justificative pentru atingerile aduse reputației reclamantei.

În concluzie, pârâta a săvârșit o faptă ilicită, constând în postarea unui review și a unor comentarii ce cuprind afirmații de natură a aduce atingere dreptului la reputație al reclamantei, pârâta depășind limitele libertății de exprimare, în lipsa unei baze factuale suficiente și care să justifice faptele și aprecierile de valoare plasate de către aceasta în spațiul public.

În ceea ce privește existența prejudiciului și a legăturii de cauzalitate între producerea acestuia și fapta ilicită săvârșită de către pârâtă, *aceasta se prezumă, deducându-se din simpla existența a faptei ilicite de natură a produce un prejudiciu, o probă directă fiind imposibilă*. Nu se poate considera că proba existenței prejudiciului și a legăturii de cauzalitate corespunzătoare este realizată prin intermediul rapoartelor furnizate de către platforma de socializare, anexate la cererea de chemare în judecată, *informațiile din cuprinsul acestora nefiind concludente sub acest aspect, întrucât cuprind date statistice de unde nu rezultă în mod concret faptul că reclamantei i s-ar fi produs vreun prejudiciu prin fapta ilicită a pârâtei, aceste date putând fi influențate de o _____ alți factori străini de acțiunea pârâtei*.

Cu privire la vinovăția pârâtei, potrivit art. 1357 alin. 2 Cod civil, autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă. Întrucât pârâta a postat review-ul și comentariile în cauză pe pagina de Facebook a reclamantei, considerată a fi un spațiu public, rezultă că a prevăzut și a urmărit afectarea reputației acesteia din urmă, acționând cu intenție directă, conform prevederilor art. 16 alin. 2 Cod civil, potrivit cărora fapta este săvârșită cu intenție când autorul prevede rezultatul faptei sale și fie urmărește producerea lui prin intermediul faptei, fie, deși nu îl urmărește, acceptă posibilitatea producerii acestui rezultat.

Raportând textele legale menționate la situația de fapt reținută, instanța constată că pârâta B _____ I _____-V _____ a săvârșit cu vinovăție o faptă ilicită ce i-a provocat reclamantei B _____ F _____ S.R.L. un prejudiciu, aducând atingere dreptului la reputație al acesteia din urmă.

Conform art. 257 raportat la art. 253 Cod civil, persoana fizică sau juridică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței a) interzicerea săvârșirii faptei ilicite, dacă aceasta este iminentă, încetarea încălcării și interzicerea pentru viitor, dacă aceasta durează încă, constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă aceasta durează încă. Prin excepție de la aceste prevederi, în cazul încălcării drepturilor nepatrimoniale prin exercitarea dreptului la liberă exprimare, instanța poate dispune numai măsurile prevăzute de alin. 1 lit. b și c. Totodată, cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să-l oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt a) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare; b) orice

alte măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite sau pentru repararea prejudiciului cauzat. De asemenea, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile, în acest cazuri dreptul la acțiune fiind supus prescripției extinctive.

În analiza cuantumului daunelor morale solicitate de către reclamantă, respectiv obligarea pârâtei la plata sumei de xxxxx de lei, instanța apreciază că, pentru repararea integrală a prejudiciului suferit de către reclamantă este suficient ca pârâta să fie obligată să înlăture review-ul postat pe pagina de Facebook a reclamantei, precum și toate comentariile ulterioare referitoare la comanda din data de 19.12.2017, *nefiind justificată acordarea unei sume de bani întrucât, deși producerea prejudiciului este evidentă, nefiind necesar să se facă proba existenței lui, deoarece rezultă implicit din săvârșirea faptei ilicite de către pârâtă, cu toate acestea reclamanta nu a adus niciun fel de dovezi în sensul cuantificării prejudiciului suferit de către aceasta.* **De asemenea, instanța apreciază că nu este justificată obligarea pârâtei la publicarea prezentei hotărâri în patru cotidiane centrale, pe cheltuiala sa, și nici obligarea pârâtei la retractarea review-ului printr-o postare publică pe pagina de Facebook a reclamantei, prin care să recunoască și să-și ceară scuze pentru afirmațiile făcute, deoarece prejudiciul adus reclamantei va fi acoperit integral prin admiterea celui de al treilea capăt de cerere, respectiv prin obligarea pârâtei la ștergerea review-ului în cauză, precum și a comentariilor ulterioare.**

Pe cale de consecință, în temeiul art. 1349, art. 1357 și art. 253 Cod civil, instanța va admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de către reclamantă și va obliga pârâta la ștergerea review-ului publicat pe pagina de Facebook a reclamantei din data de 22.12.2017 și a tuturor comentariilor ulterioare referitoare la comanda din data de 19.12.2017, urmând să respingă în rest cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Instanța apreciază că o astfel de limitare a dreptului la liberă exprimare a pârâtei, prin admiterea în parte a prezentei cererii, respectă atât exigențele impuse de legislația națională, cât și cele impuse de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fiind o ingerință justificată, prevăzută de lege, în speță de prevederile legale menționate anterior în cuprinsul prezentei hotărâri, urmărind un scop legitim, respectiv protecția reputației reclamantei, fiind necesară într-o societatea democratică pentru atingerea acestui scop legitim, restabilindu-se astfel echilibrul între dreptul la liberă exprimare al pârâtei și dreptul la reputație al reclamantei și fiind proporțională cu scopul urmărit.

Având în vedere solicitarea ambelor părți cu privire la acordarea cheltuielilor de judecată, precum și soluția pe care urmează să o pronunțe, reținând culpa procesuală a ambelor părți, în temeiul art. 453 alin. (2) teza întâi Cod procedură civilă, instanța va obliga reclamanta la plata către pârâtă a sumei de 1000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, respectiv va obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 1000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. De asemenea, în temeiul art. 453 alin. (2) teza a doua Cod procedură civilă coroborat cu art. 1616 Cod civil, instanța va compensa integral cheltuielile de judecată efectuate de către părți.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de către reclamanta B___ F_____ S.R.L., CUI RO34558835, JXXXXXXXXXXXX, cu sediul în București, _____, 7, _____, _____ și cu sediul procesual a___ la Cabinet de avocat C_____ A_-M____, în Piatra N____, _____, _____, jud. N____, în contradictoriu cu pârâta B____ I____-V____, CNP xxxxxxxxxxxxxx, domiciliată în București, _____, 17, _____, _____, sector 6 și cu domiciliul procesual a___ la Cabinet de avocat Calița G_____ în București, Calea Griviței, nr. 232, _____, _____.

Obligă pârâta sa șteargă comentariul pe pagina de Facebook a reclamantei din data de 22.12.2017 și toate comentariile ulterioare referitoare la comanda din data de 19.12.2017 .

Respinge în rest cererea.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 1000 lei, cheltuieli de judecată.

Obligă reclamanta la plata către pârâtă a sumei de 1000 lei cheltuieli de judecată.

Compensează integral cheltuielile de judecată efectuate de părți.

Cu apel în 30 zile de la comunicare, cerere care se depune la Judecătoria sectorului 6 București.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 06.03.2019.

PREȘEDINTE

GREFIER

(www.rolii.ro)

Data înregistrării: 03.06.2019
Data ultimei modificări: 22.11.2019
Secție: Secția a-V-a Civilă
Materie: Civil
Obiect: pretenții (daune morale), obligația de a face
Stadiu procesual: Apel

Părți

Nume	Calitate parte
SC BEST FLORIST SRL	Apelant Reclamant
BARAU IULIA VERONICA	Intimat Pârât
BARAU IULIA VERONICA-ultimul domiciliu	Intimat Pârât
BARAU IULIA VERONICA cu domiciliul ales	Intimat Pârât

Ședințe

15.11.2019

Ora estimată: 08:30

Complet: Apel 11

Tip soluție: Tardiv

Soluția pe scurt: Admite excepția tardivității. Respinge apelul ca tardiv introdus. Cale de atac, recurs, în 30 de zile de la comunicare, care se poate introduce în cadrul Tribunalului București. Soluția se pune la dispoziția părților prin grefa instanței, azi, 15.11.2019.

Document: Hotărâre 3524/2019 15.11.2019